

Svätá budhistická Tipitaka:
Tittha Sutta – Rôzni sektári

Takto som počul.
Jeden čas Pán
zotrval na neďaleko Savatthi
v lese Jeta
pri kláštore Anathapindika.
V tom čase tam bolo
viacero pustovníkov
a brahmanov, tulákov
z rôznych siekt, ktorí žili
v okolí Savatthi.
Mali rôzne náhľady,
rôzne viery, názory,
a spoliehali sa
na rôzne názory
ako svoju oporu.
Boli tam nejakí pustovníci
a brahmani, ktorí
presadzovali tento pohľad:
„Svet je večný;
iba toto je pravda,
všetko ostatné je nepravda.“
Boli tam niektorí pustovníci a
brahmani, ktorí presadzovali:
„Svet nie je večný;
iba toto je pravda,
všetko ostatné je nepravda.“
Boli tam niektorí,
ktorí presadzovali:
„Svet je konečný.
Svet je nekonečný.
Životný princíp a telo
sú to isté.
Životný princíp a telo
sú odlišné.
Tathagata (Budha)
existuje za smrťou.
Tathagata (Budha)
neexistuje za smrťou.
Tathagata (Budha)
existuje aj neexistuje
za smrťou.
Tathagata (Budha)
ani existuje ani neexistuje
za smrťou.
Iba toto je pravda,
všetko ostatné je nepravda.“
A žili v hádkach,

diskusiiach a sporoch,
urážajúc sa navzájom
slovnými oštepami:
„Dhamma (pravé učenie)
je takéto,
Dhamma nie je takéto!
Dhamma nie je takéto,
Dhamma je takéto!“
Potom mnoho
bhikkhusov (mníchov)
si predpoludním
obliekli svoje rúcha,
zobrali svoje misky
a plášte a vstúpili
do Savatthi pre almužny.
Ako kráčali po
Savatthi kvôli almužnám
a po jedle sa vracali,
prišli k Pánovi,
poklonili sa,
sadli si na stranu
a povedali Pánovi:
„V súčasnosti, ctený pane,
je tu množstvo pustovníkov,
brahmanov a tulákov,
ktorí žijú v okolí Savatthi.
Majú rôzne názory...
a hovoria:
Dhamma je takéto!
Dhamma je takéto!“
Tuláci, bhikkhusovia
nevedia, čo je užitočné,
nevedia, čo je škodlivé.
Nevedia, čo je to Dhamma,
nevedia, čo nie je Dhamma.
Keďže nevedia,
čo je užitočné a čo škodlivé,
nevedia,
čo Dhamma je a čo nie,
háďajú sa... hovoriac:
Dhamma je takéto!
Dhamma je takéto!“
„Kedysi, bhikkhusovia,
bol jeden kráľ
tu v Savatthi.
A ten kráľ sa obrátil
na jedného muža slovami:
‘Pod’, môj dobrý človeče,
priveď všetkých ľudí
zo Savatthi,

ktorí sú slepí on narodenia.’
‘Áno, vaša výsosť,’
odpovedal ten človek
a po zhromaždení všetkých
slepých ľudí v Savatthi
prišiel za kráľom
a povedal: ‘Všetci slepci
v Savatthi
sem boli privedení,
vaša výsosť.’
‘A teraz, môj dobrý človeče,
ukáž slepcom slona.’
‘Veľmi dobre, vaša výsosť,’
odpovedal muž kráľovi
a predstavil slepcom slona
so slovami:
‘Slepci, toto je slon.’
Niektorým slepcom
ukázal sloniu hlavu,
hovoriac:
‘Toto je slon.’
Niektorým ukázal
slonie ucho, hovoriac:
‘Toto je slon.’
Niektorým ukázal
kel, chobot, telo,
nohu, zadok,
chvost, chumáč na konci
chvosta, hovoriac:
‘Toto je slon.’
Potom, bhikkhusovia,
keď ten muž
ukázal slepcom slona,
šiel za kráľom a povedal:
‘Slepcom ukázali slona,
vaša výsosť.’
Urobte teraz, čo považujete
za vhodné.’
Kráľ prišiel za slepcami
a spýtal sa:
‘Ukázali vám slona?’
‘Áno, vaša výsosť,
ukázali nám slona.’
‘Povedzte mi, slepci,
aký je slon?’
Tí slepci, ktorým ukázali
sloniu hlavu, odpovedali:
‘Slon, vaša výsosť,
je ako džbán na vodu.’
Tí slepci, ktorým ukázali

slonie ucho, odpovedali:
„Slon, vaša výsosť
je ako prelievací kôš.“
Tí slepci, ktorým ukázali
sloní kel, odpovedali:
„Slon, vaša výsosť
je ako radlica.“
Tí slepci, ktorým ukázali
sloní chobot, odpovedali:
„Slon, vaša výsosť
je ako stĺp.“
Tí slepci, ktorým ukázali
telo slona, odpovedali:
„Slon, vaša výsosť
je ako skladisko.“
Tí slepci, ktorým ukázali
sloniu nohu, odpovedali:
„Slon, vaša výsosť
je ako stožiar.“
Tí slepci, ktorým ukázali
zadok slona, odpovedali:
„Slon, vaša výsosť
je ako mažiar.“
Tí slepci, ktorým ukázali
sloní chvost, odpovedali:
„Slon, vaša výsosť
je ako palička.“
Tí slepci, ktorým ukázali
chumáč na konci chvosta,
odpovedali:
„Slon, vaša výsosť
je ako metla.“
Hovoriac:
„Slon je takýto,
slon nie je taký!
Slon nie je takýto,
slon je taký!“
bojovali navzájom päťami.
„Tak isto, bhikkhusovia,
sú tam tí tuláci slepí,
nevidiaci a hovoria:
„Dhamma je takáto!
Dhamma je taká!“
Potom, uvedomiac si
dôležitosť toho, Pán
pri tej príležitosti vyjadril
túto inšpirujúcu reč:
Niektorí pustovníci
a brahmani, tak zvaní,
sú hlboko pripútaní

k vlastným pohľadom.
Ľudia, ktorí vidia iba
jednu stranu vecí,
zapájajú sa do hádok
a diskusií.
Počul som,
že pri jednej príležitosti
Požehnaný zotrval
neďaleko savatthi
v háji Jetta
pri kláštore Anathapindika.
V tom čase tam bolo
mnoho mníchov,
rozjímajúcich
a tulákov z rôznych siekt,
ktorí žili v okolí Savatthi
s rôznymi náhľadmi,
s rôznymi názormi,
s rôznymi vierami,
boli závislí na svojich
rozdielnych pohľadoch.
Niektorí mnísi
a rozjímajúci sa držali
tohto učenia:
„Ja a vesmír sú večné.“
Iba toto je pravda,
všetko ostatné je bezcenné.“
Niektorí mnísi
a rozjímajúci sa držali
tohto učenia:
„Ja a vesmír nie sú večné.“
„Ja a vesmír sú
súčasne večné
aj pominuteľné.“
„Ja a vesmír nie sú
ani večné ani pominuteľné.“
„Ja a vesmír sú
stvorené sami zo seba.“
„Ja a vesmír sú stvorené
niečím iným.“
„Ja a vesmír sú stvorené
súčasne sami zo seba
aj niečím iným.“
„Ja a vesmír nie sú
ani stvorené sami zo seba
ani ničím iným
ale povstali spontánne.“
„Blaženosť a bolesť,
ja a vesmír
sú stvorené sami zo seba“

„stvorené niečím iným“
súčasne stvorené sami
zo seba aj niečím iným“
„Blaženosť a bolesť,
ja a vesmír
nie sú stvorené sami zo seba
ani stvorené niečím iným
ale povstali spontánne.
Iba toto je pravda,
všetko ostatné je bezcenné.“
A takto žili dohadujúc sa,
hádať sa a diskutujúc,
ubližujúc si navzájom
zbraňami úst, hovoriac:
„Dhamma je ako toto,
nie je to ako tamto.
Dhamma nie je taká,
je takáto.“
Potom skoro ráno
množstvo mníchov
si oblieklo svoje rúcha
a nesúc svoje misky
a plášte, odišli do Savatthi
kvôli almužnám.
Keď odišli kvôli almužnám
do Savatthi,
po jedle, keď sa vracali
zo svojej cesty za almužnami,
prišli k Požehnanému,
pri príchode sa mu
uklonili a sadli si na stranu.
Ako tam tak sedeli,
povedali Požehnanému:
„Pane,
je mnoho kňazov,
rozjímajúcich
a tulákov rôznych siekt,
ktorí žijú neďaleko Savatthi,
s rôznymi náhľadmi,
s rôznymi názormi,
s rôznymi vierami,
sú závislí na svojich
rozdielnych pohľadoch
A takto žijú dohadujúc sa,
hádať sa a diskutujúc,
ubližujúc si navzájom
zbraňami úst, hovoriac:
„Dhamma je ako toto,
nie je to ako tamto.
Dhamma nie je taká,

je takáto.“

„Mnísi,

oni nevedia, čo je užitočné,

nevedia, čo je škodlivé.

Nevedia, čo je to Dhamma,

nevedia, čo nie je Dhamma.

Keďže nevedia,

čo je užitočné a čo škodlivé,

nevedia,

čo Dhamma je a čo nie,

žijú dohadujúc sa,

hádajúc sa a diskutujúc,

ubližujúc si navzájom

zbraňami úst, hovoriac:

„Dhamma je ako toto,

nie je to ako tamto.

Dhamma nie je taká,

je takáto.“

Potom, uvedomiac si

významnosť toho,

Požehnaný pri tej

príležitosti vyhlásil:

Niektorí z týchto takzvaných

kňazov a rozjímajúcich

sú pripútaní.

Uviazli v strednom prúde,

upadnúc do temnoty.